

kommande Udvalgs Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, fordi jeg tror, det vilde være heldigt, om der skete en Ændring paa dette Omraade.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem har ganske Ret i sin Opfattelse, at hans Bemærkninger laa noget udenfor det Lovforslag, som er til Behandling. Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, men jeg henstiller til andre ærede Medlemmer ikke at fortsætte Diskussionen om det Emne, det ærede Medlem har draget ind i Forhandlingen.

Kirkeministeren (Dahl): Naar det foreliggende Lovforslag er fremsat i samme Skikkelse som den, hvori det blev fremsat i Fjor, har det sin Grund i, at det Udvalg, der i Fjor var nedsat angaaende Forslaget, ikke naaede at faa afgivet Betænkning, og selv om jeg var klar over, at det maaske vilde være hensigtsmæssigt at foretage visse Ændringer i Anledning af de Oplysninger, der var indhentet, fandt jeg det derfor alligevel rigtigst at fremsætte Forslaget i samme Skikkelse som i Fjor og lade det blive færdigbehandlet i Udvalget. Det ærede Medlem Hr. Povlsen udtalte Haabet om, at jeg vilde være med til saadanne Ændringer, som maatte vise sig nødvendige, naar skyldigt Hensyn skulde tages til alle Sider. Jeg skal ikke beskæmme det ærede Medlems Haab, men erklærer mig villig til at forhandle med Udvalget om de Ændringer, som kan synes paakrævet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Kammersgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Adgang for Præst for Ryslinge Frimenighed Rørdam til Brug af Folkekirkens Kirker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3519; Fremsættels findes i Tidenden Sp. 2330).

Sagen sattes til Forhandling.

Kammersgaard: De kirkelige Begivenheder, som har fundet Sted i Ryslinge, og som førte til Dannelsen af den derværende Frimenighed med Pastor Rørdam som Præst, har medført, ja, jeg kan næsten sige har nødvendiggjort Fremkomsten af det foreliggende Lovforslag. Jeg maa straks sige, at jeg ønsker ingenlunde at give Anledning til, at der i det høje Ting paa ny rejses en langstrakt og, som jeg synes, ret ørkesløs Debat om de Grunde, der bevægede Pastor Rørdam og den Menighed, der har sluttet sig sammen om ham og om hans Forkyndelse, til at tage Plads udenfor de folkekirkelige Rammer. Skønt jeg, som sagt, ikke ønsker det, finder jeg dog, der er Grund til at minde om, at Følgerne af, hvad der er sket i Ryslinge, sikkert mere end een Gang vil komme til at lægge Beslag paa Rigsdagens Overvejelser, saa længe vi har en Folkekirke, hvis Rammer er afstukket ved Kirkelovene af 1922. Forholdene har altsaa ført med sig, at Rørdam og hans Menighed har faaet deres Virkeplads udenfor Folkekirkens Rammer, og dermed har denne Frimenighed faaet en ganske ejendommelig Stilling, en Stilling, der i væsentlig Grad er forskellig fra den, en Række andre Frimenigheder indtager, der, baade hvad Lære og Ritus angaar, staar paa samme Grund som Folkekirken. Der er bl. a. den store Forskel mellem disse Menigheder og Rørdams, at Lovgivningen jo har indrømmet disse Menigheder Ret til Benyttelsen af Folkekirkens Kirker, medens Rørdam og hans Menighed som Følge af det frie Forhold, de har stillet sig i til Folkekirkens Lære og Ritus, kun kan opnaa Husly i Folkekirkens Kirker ved en særlig Lovgivning.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at Rørdam og hans Menighed meget ønsker Husly i vore gamle Kirkehuse for der at dyrke Gud paa den Maade, de finder tjener dem bedst. Jeg ønsker straks overfor dette at sige, at vi Socialdemokrater meget ønsker, at dette Ønske fra Rørdam og hans Menighed imødekommes, og vi gør det, da vi finder, at der er meget, der taler derfor. Der er navnlig økonomiske og praktiske Hensyn, der taler for det, og netop saadanne Hensyn kan jo tidt være af afgørende Betydning; men jeg mener heller ikke, at det i Længden vil være muligt at holde vore Kirkedøre lukkede for Folk af Rørdams Støbning. Der har sikkert mange Gange i Tidernes Løb lydt en Forkyndelse under vore gamle Kirkehvelvin-